Woensdag 10 November 1943 — DAGBLAD — 60ste Jaargang, No. 4051

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dageliiks (behalve s Zon. egs)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI, Bredestraat, Kralendijk.

Derde landing op de Krim.

Onbevestigd bericht meldt val van Kertsj.
Giraud treedt af als Voorzitter Nationaal Comité.
Bombardement op kogellagerfabriek te Villa Perosa.
Britse duikboten boren nog 7 schepen in de grond

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

„Op 9 November vervolgden de troepen van het 1e Oekraïne-front hun offensief en veroverden zij het districtscentrum van het Kiev-gebied Borodiankar. Ook veroverden zij meer dan 60 plaatsen waaronder 14 grote en de spoorwegstations Borodyanko en Spartak. Op het schiereiland van Kertsj leverden onze troepen gevechten ter uitbreiding van hun bruggehoofden in dezelfde richting als tevoren.

In het gebied ten Westen en Noord-Westen van Nevel vervolgden onze troepen krachtig de gevechten van plaatselijk belang waarbij zij vooruitgang maakten en verschillende plaatsen veroverden. In andere sectoren van het front vonden patrouille-activiteiten en artillerie- en mortierenduels plaats. Op 8 November ontwrichtten of vernielden onze troepen aan alle fronten 71 Duitse tanks. 13 vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten in luchtgevechten of door het afweervuur" (Moskou, (AP) 9.11).

NIEUWE LANDING OP DE KRIM.

Het Duitse nieuwsagentschap Transocean deelde mede, dat de Sovjets „op een derde plaats" zijn geland op de Krim en gewikkeld zijn in „ernstige gevechten" met Duitse en Roemeense eenheden. Transocean beweerde, dat „lichte Duitse vlootstrijdkrachten" sommige der troepen aanvielen, die poogden te landen. Voorts werd gezegd, dat in de Perekop-landengte hevige gevechten voortduren (New York, (AP) 10.11).

KERTSJ GEVALLEN?

De Britse radio zeide, dat volgens een niet-officieel bericht uit Moskou de Russische strijdkrachten Kertsj veroverd hebben, de haven van de Krim aan de Straat van Kertsj tegenover de Kuban. De uitzending werd door het Columbia Broadcasting System opgevangen (New York, (AP) 9.11).

SIR LESLIE CRAIGIE OVER DE STRIJD IN HET VERRE OOSTEN.

Sir Robert Leslie Craigie, de vroegere Britse Ambassadeur in Japan, beloofde in een redevoering voor de Royal Empire Society, dat „op het juiste ogenblik" een reeks Geallieerde krijgsverrichtingen in Zuid-Oost-Azië zal worden ingezet „waaraan Groot-Britannië „een aandacht zal wijden, welke te vergelijken is met onze bemoeiingen in Europa."

Sir Robert gaf toe, dat de Japanse linies door Birma, Malakka en Nederlands Oost-Indië sterk zijn. Hij voegde hier echter aan toe: „Mijn hoop is, dat wij haar met redelijke snelheid zullen doorbreken, omdat wij in staat zullen zijn een plaatselijk overwicht in de lucht te verkrijgen en te behouden."

Hij zeide, dat Groot-Britannië den vijand niet zal onderschatten en dat alle hulpbronnen van het Imperium in de strijd geworpen zullen worden (Londen, (AP) 10.11).

JAPANSE AANVAL OP GEALLIEERD CONVOOI BIJ BOUGAINVILLE.

In een uitzending meldde de radio van Berlijn, dat Japanse oorlogsschepen en gevechtsvliegtuigen in de vroegte van Maandag een aanval deden op een Geallieerd convooi nabij Bougainville. De Japanners zouden er — volgens Japanse berichten — drie Geallieerde slagschepen, twee kruisers, drie torpedojagers en vier transportschepen tot zinken hebben gebracht. De Geallieerden gaven echter geen bevestiging van deze bewering.

Een uitzending, welke door de Associated Press werd opgevangen, zeide, dat nog één slagschip, drie kruisers en „drie kruisers of grote torpedojagers" hevig beschadigd werden (Londen, (AP) 9.11).

GIRAUD TREEDT AF.

De radio van Algiers deelde mede, dat Generaal Giraud is afgetreden als Voorzitter van het Franse Nationale Comité en dat De Gaulle alleen Voorzitter zal blijven. De positie van Giraud als Opperbevelhebber der Franse strijdkrachten blijft onveranderd. De radio zeide, dat de samenstelling van het Comité wel veranderd is en dat voorzien is in een scheiding van de militaire en burgerlijke administratie (Londen, (AP) 9.11).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

„De troepen van het 8e leger verbeterden de posities, welke zij wonnen. Hun patrouilles zijn actief langs het gehele front en in sommige sectoren werden vorderingen gemaakt niettegenstaande de uitgebreide slopingen. De verrichtingen aan het front van het 5e leger werden gehinderd door het slechte weer. Men ondervond een krachtig vijandelijk verzet en een aantal tegenaanvallen werd afgeslagen. De patrouilles van beide zijden zijn actief.

Zware bommenwerpers van de Noordwestelijke Afrikaanse luchtmacht, geëscorteerd door lange afstands gevechtsvliegtuigen, vielen gisteren doelen te Villa Perosa en Genua aan. Gevechtsbommenwerpers en gevechtsvliegtuigen vielen de scheepvaart en kanonstellingen nabij Durazzo in Albanië aan, terwijl andere motorvoertuigen, kanonstellingen, bruggen, pakhuizen en treinen achter het gevechtsgebied aanvielen.

In de nacht van 8 op 9 November beschoten en bombardeerden lichte bommenwerpers de motorvoertuigen en spoorwegverbindingen. In al deze verrichtingen werden 2 vijandelijke vliegtuigen vernield. Geen onzer vliegtuigen wordt vermist. Thans is bevestigd, dat nog 26 vijandelijke vliegtuigen vernield werden bij de aanval van 2 November op Wiener Neustadt. Hiermede is het totaal gebracht op 56. In de afgelopen nacht werden de spoorlijn en spoorbrug te Pontassieve aangevallen door nachtbommenwerpers" (Geallieerd Hoofdkwartier in Algiers, (AP) 10.11).

RESULTATEN VAN HET BOMBARDEMENT VAN TURIJN.

Edward Kennedy seint uit het Geallieerd Hoofdkwartier te Algiers:

„De foto's, welke genomen werden bij de grote luchtaanval van Maandag op de kogellagerfabrieken te Turijn, lieten zien, dat alle gebouwen van één fabriek vernield of beschadigd zijn en de fabriek buiten werking werd gesteld.

Ook werden het spoorwegnet en de herstellingswerkplaatsen in de nabijheid van de fabriek behoorlijk bescha- op de kogellagerfabrieken te Turijn, neemt de derde plaats in onder de meest belangrijke fabrieken in nazie-Europa en heeft een groot deel van de productie van kogellagers op zich genomen sinds de kogellagerfabriek te Schweinfurt in Duitsland door bommenwerpers uit Engeland gebombardeerd werd" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 9.11).

ROOSEVELT SPREEKT OVER HET HERSTEL DER GEHAVENDE LANDEN.

President Roosevelt hield een toespraak bij de ondertekening van de overeenkomst der Verenigde Landen over de leniging en het herstel in de door de oorlog gehavende landen. De ondertekening van de overeenkomst door 43 landen vond plaats in het Witte Huis. Roosevelt verklaarde, dat samen met het document van Moskou deze overeenkomst toont, dat „wij in deze oorlog van plan zijn zaken te doen in politieke en philanthropische zin zo zeker als wij zaken doen in militaire zin".

Voorts zeide Roosevelt, dat het „een nieuwe krachtige schakel is, welke de Verenigde Landen verbindt om het hoofd te bieden aan de problemen van gemeenschapelijk belang.

De President ging de plunderingen en vernielingen na, welke de Duitsers in de bezette Europese landen hebben aangericht en noemde de hulp welke reeds in de vorm van voedsel en andere benodigdheden gegeven is aan de bevrijde bevolking van Noord-Afrika, Sicilië, Sardinië en Italië. Hij beschouwde de Organisatie voor de Leniging en het Herstel der Verenigde Landen als een voorbeeld van de onderlinge samenwerking, welke steeds nauwer moet worden en na de oorlog moet worden voortgezet (Washington, (AP) 9.11).

OPSTOOTJES IN DUITSLAND?

Een Zweeds nieuwsblad, dat betrekkingen heeft met bronnen in Duitsland, zeide, dat gisteren in verschillende Duitse steden opstootjes plaats vonden, waarbij verschillende malen moest worden geschoten, volgende op de rede van Hitler in de Bierhal te München. Het blad „Handels Sjoefarts Tidningen" van Goetheborg noemde de steden Essen, Keulen, Düsseldorf, Mannheim, Hannover en Hamburg. Alle liggen in de streken, welke hevig gebombardeerd werden en waar het moreel van de bevolking dus het meest geleden heeft. Honderden buitenlandse arbeiders zijn hier ook tewerkgesteld in de oorlogsnijverheid. De berichten zeiden, dat ook uitbarstingen van sabotage en plunderingen plaats vonden in deze gebieden na de redevoering van Hitler. Deze berichten kunnen echter deel zijn van de Duitse propaganda om een overoptimisme te veroorzaken bij de Geallieerden, aangezien zij uit Duitse bronnen komen (Stockholm, (AP) 9.11).

HET SLAGSCHIP „WARSPITE" BESCHADIGD.

Het Duits Propaganda Bureau zeide in een bericht uit La Linea bekend, dat het slagschip „Warspite" lichtelijk zou zijn beschadigd. Het bericht zeide dat het slagschip in de haven van Gibraltar werd binnengebracht op 8 November jl. (Londen, (AP) 9.11).

FRANSE TERRORISTEN KOMEN VOOR MILITAIRE RECHTBANKEN.

De radio van Vichy zeide dat de regering een bevel overweegt, waaronder de „terroristische" misdadigers berecht zullen worden door militaire rechtbanken, welke gemachtigd zijn om de doodstraf op te leggen door vuurpeletons instede van de guillotine (New York, (AP) 9.11).

HULL VANDAAG IN WASHINGTON VERWACHT.

De Noordamerikaanse Onder-Staatssecretaris Edward Stettinius deelde mede, dat Cordell Hull en gezelschap terugkeren van de conferentie van Moskou en per vliegtuig zijn gearriveerd in Puerto Rico. Woensdag zullen zij in Washington aankomen (Washington, (AP) 9.11).

EDEN IN LONDEN TERUG.

De Britse Secretaris van Buitenlandse Zaken Anthony Eden, is van zijn reis naar Moskou en Caïro in Londen teruggekeerd (Londen, (AP) 10.11).

GEVECHTEN TUSSEN HONGAREN EN ROEMENEN.

Een bericht uit Ankara aan het Zweedse blad „Social Demokraten" zeide, dat hevige gevechten onlangs geleverd werden tussen Hongaarse en Roemeense guerrilla-strijdkrachten in het betwiste gebied van Siebenbuerger. De Roemeense strijdkrachten zouden een grote aanval hebben gedaan in het gebied, dat Roemenië twee jaren geleden in opdracht van Hitler aan Hongarije moest afstaan (Londen (AP) 9.11).

MOSQUITO'S BOVEN DUITSLAND.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „In de afgelopen nacht vielen Mosquito's van het Bommenwerperscommando doelen in het Westen van Duitsland aan. Vliegtuigen van het gevechtscommando op patrouilletochten vielen doelen in Frankrijk en België aan. Een onzer gevechtsvliegtuigen wordt vermist" (Londen, (AP) 10.11).

SUCCESSEN VAN BRITSE DUIKBOTEN.

De Britse Admiraliteit maakt bekend, dat Britse duikboten 7 schepen in de grond hebben geboord, nog 3 waarschijnlijk tot zinken brachten en 6 beschadigden bij verrichtingen in de Middellandse Zee en de Aegeïsche Zee (Londen, (AP) 10.11).

Het nieuws van vandaag.

Gisteren sprak Winston Churchill in Londen. Zijn redevoering geven wij heden volledig vertaald weer. Men zal er uitzien, dat de Premier de successen, welke tot nu toe in de strijd tegen de as behaald werden, van groot belang beschouwt. Maar ook waarschuwde hij, dat de oorlog nog niet gewonnen is en de vijand nog rare sprongen zou kunnen doen. En als er geen onverwachte wending in de loop der gebeurtenissen plaats vindt zal 1944 het jaar worden van de meest verwoede gevechten in Europa en de grootste verliezen voor de Geallieerden.

Ook President Roosevelt heeft gisteren gesproken. Het was maar een korte toespraak ter gelegenheid van de ondertekening der overeenkomst voor de leniging en het herstel van de landen, welke door de krijg geteisterd werden.

43 Landen tekenden de overeenkomst. De 33 — Churchill noemt, ook dit getal — Verenigde Landen, nog 10 landen, die de betrekkingen met de as verbroken hebben en het Franse Nationale Comité van Algiers.

In dit Franse Comité trad Generaal Henri Honoré Giraud gisteren als voorzitter af. Generaal De Gaulle zal er alleen de leiding van behouden. Girauds positie als Opperbevelhebber der strijdkrachten is evenwel onveranderd gebleven.

Gedurende de laatste 24 uur hebben de Duitsers aan het front van het 5e leger in Italië 9 tegenaanvallen gedaan. Vooral werd fel gevochten in het gebied van Venafro en het Geallieerde geschut bracht hevige verliezen toe aan de Duitsers. Men zegt, dat het Duitse Hoofdcommando opdracht gegeven heeft aan de troepen om de huidige linie op zijn minst 8 weken te houden.

Het 8e leger, dat langs de Oostkust oprukt en reeds stellingen heeft aan de rivier de Sangro, veroverde Castiglione. Ook Forli en Carrobili werden genomen. Na de aanval op de kogellagerfabriek te Turijn is nu een soortgelijke fabriek te Villa Perosa aangevallen. Bovendien werd Genua gebombardeerd, hoewel het weer deze luchtaanval der Geallieerden niet bijster begunstigde.

Volgens onbevestigde berichten hebben de Russen de stad Kertsj genomen in het Oostelijk deel van de Krim. De nazies gaven toe, dat de Russen een derde landing op het schiereiland hebben gedaan maar beweren, dat zij het uitbreiden der Russische bruggehoofden beletten. Ten Westen en Zuid-Westen van Kiev vordert het Rode leger nog steeds. Ook in de sector van Nevel werden nog verschillende plaatsen genomen. Japanse beweringen als zouden grote verliezen aan de Noordamerikaanse vloot zijn toegebracht in de Stille Zuidzee, werden door Knox bestempeld als een „nieuwe vis-expeditie" om inlichtingen te verkrijgen.

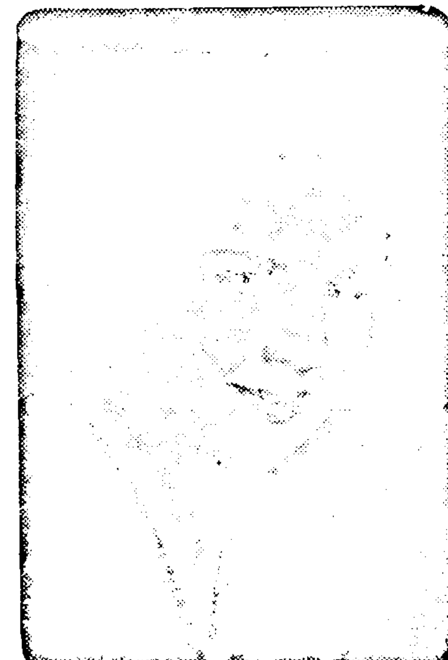
Onze Haïtiaanse Bondgenoten ontvangen Nederlands Kroonprinses.

Haïti's Minister van Buitenlandse Zaken begroet Prinses Juliana.
Een vreugdedag voor de Kleine Nederlandse Kolonie te Port-au Prince.
Margrietborden en Nederlandse menu's in Haïti.
„Het is iets bovennatuurlijks" zegt Gérard Lescot.

Teun Don schrijft ons:

Sinds enige weken was het al bekend in Port-au-Prince, dat deze Prinses op Haar reis naar Suriname in Port-au-Prince zou landen, omdat Haar vliegtuig hier benzine zou moeten innemen. Wanneer het precies zou zijn, was natuurlijk een groot geheim. Eindelijk meenden wij te weten, dat het op Zondag 30 October zou zijn, maar wij wisten ook, dat de Prinses strict incognito reist en toen werd het ons opeens duidelijk, dat Haar aankomst in Port-au-Prince juist op die dag niet bepaald ongemerkt voorbij zou kunnen gaan.

Want juist op die dag zou ook de President van Haïti, Dr. Elie Lescot, van zijn reis naar Canada, de Verenigde Staten en Cuba terugkeren en het was te voorzien, dat het vliegveld bij zijn aankomst vol zou zijn met hoge regeringsambtenaren, militairen, corps diplomatique enz.

H.K.H. PRINSES JULIANA.

Hoe dit met een incognito zou zijn te verenigen, was wel uiterst moeilijk en wij ademden op, toen wij hoorden, dat Haar aankomst hier op een dag later was verschoven. Natuurlijk waren ook voor het geval, dat Hare Koninklijke Hoogheid op Zondag zou zijn aangekomen, voorzorgsmaatregelen getroffen. In dat geval zou Zij per auto naar het huis van den Minister van Buitenlandse Zaken zijn gegaan, die Haar zijn huis ter beschikking had gesteld.

Maar nu was alles toch veel eenvoudiger.

Voor zulk een feestelijke gebeurtenis hoef je hier in Haïti niet bang te zijn, dat ze, zoals dat nu maar in Nederland dikwijls het geval was, in het „water" zou vallen. Hoewel wij midden in het regenseizoen zijn, scheen de zon, een beetje te verrukkelijk voor onze Europese smaak, maar toch, met de a aan een klare blauwe hemel, ziet het er allemaal toch veel feestelijker uit.

De Nederlandse kolonie voltallig aanwezig.

Het vliegtuig, dat Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana naar Haïti zou brengen, werd omstreeks 11.30 uur in de ochtend verwacht, maar reeds meer dan een uur tevoren was de Nederlandse kolonie in het stationsgebouwtje van de Pan American Airways, dat voorlopig ook dienst doet als station voor de K.L.M., verzameld. De Nederlandse kolonie in Port-au-Prince is uit den aard der zaak maar heel klein, doch een ding moet gezegd worden: ze was voltallig aanwezig.

Reeds vroeg was de agent van de K.L.M., de Heer Herman Burgers verschenen, natuurlijk hevig onder de indruk, dat „zijn" lijn deze Hoge Gast zou brengen, onder de indruk, maar zoals wij allen, ook ten zeerste verheugd.

Aanwezig was ook de Nederlandse Consul-Generaal, de Heer Robert Stark, tussen twee haakjes geen Nederlander, maar wij konden moeilijk met meer waardigheid en meer charme zijn vertegenwoordigd dan door den algemeen geliefden, beminnelijken ouden Heer, die in vele opzichten de jongste van ons allen is. Verder waren er de Heren Stomps en Moen, respectievelijk van de Koninklijke Nederlandse Scheepvaart Maatschappij en van Curaçao Trading en Mevrouw Sanders. Dat uw verslaggever er was, begrijpt u al uit dit verslagje.

Gérard Lescot verwelkomde namens de Regering.

Kort voor aankomst van Hare Koninklijke Hoogheid arriveerden de Minister van Buitenlandse Zaken, Zijne Excellentie Gerard Lescot met zijn charmante gade, en de chef van het Protocol, de Heer Turenne Carrié.

Telkens weer waren aller ogen op het vliegveld of wel op de hemel gericht, en de kinderen, die mede waren gekomen om de Prinses te zien, keurig in het wit gekleed met een oranjesjerp om, werden een beetje ongeduldig.

Maar precies op tijd streek het vliegtuig van Prinses Juliana neer, een Lockheed van de K.L.M., met de Koninklijke standaard in top. Het vliegtuig werd geëscorteerd door twee bommenwerpers, een Nederlandse en een Noordamerikaanse. Bij Haar uitstappen werd Hare Koninklijke Hoogheid door den Nederlandsen Consul-Generaal, den agent van de K.L.M. en door den Minister van Buitenlandse Zaken en Mevrouw Lescot begroet en op Haar weg naar het stationsgebouwtje werden Haar door de paar Nederlandse kinderen bloemen aangeboden.

„Zijn die twee meisjes van u?" hoorden wij de Prinses aan den Heer Burgers vragen. Maar meteen was een van de kleuters er al vandoor gehold, terug naar haar moeder.

Op weg naar Pétionville.

Gevolgd door een Dame, door Haar Secretaris Jonkheer Van Tets, den Heer Dr. Dirk A. Ysselstijn, Directeur van de K.L.M., en iemand van Haar lijfwacht, doorschreed Hare Koninklijke Hoogheid onder luid en geestdriftig applaus het stationnetje en steeg in de klaarstaande auto om ten huize van Minister Lescot enige verversingen te gebruiken.

Hierheen werd Prinses Juliana begeleid door een Dame, Jonkheer Van Tets en den Heer Ysselstijn, den Nederlandsen Consul-Generaal Robert Stark en den Heer Burgers. Op deze wijze kon de Prinses toch nog een kleine indruk krijgen van dit buitengewoon mooie land, te meer, daar Minister Lescot een prachtige residentie even boven Petionville bewoont, een huis, vanwaar ik reeds dikwijls het verrukkelijke uitzicht heb genoten.

Het schijnt, dat de Prinses deze ontvangst ten zeerste heeft weten te appreciëren.

Allen, en in het biezonder Minister Lescot en zijn gade, zijn verrukt over de buitengewone ongedwongenheid, de bizondere eenvoud van uitdrukken van de Prinses. De Lescots hebben 2 maanden geleden een baby gekregen, een dochtertje. Natuurlijk heeft onze Prinses even met het meiske gespeeld

en daarna een heleboel verteld over Beatrix en Irene en over Margriet, maar ook sprak Zij over den Prins, maar wat allen zo buitengewoon sympathiek was, was dat de Prinses sprak over Haar man, Haar kinderen, heel gewoon, als iedere gelukkige moeder van een gelukkig gezin spreekt.

Het schijnt ook, dat de Prinses heel erg was getroffen in het huis van Minister Gerard Lescot twee schotels te vinden, die ook hier in Haïti met groot succes en enthousiasme zijn verkocht, ter gelegenheid van de geboorte van Prinses Margriet Francisca, en wij weten allemaal, dat de liefde voor Nederland traditioneel is en dat de politiek van deze Republiek in alle opzichten in dienst staat van de belangen van de Verenigde Landen.

Intussen waren wij allen nog op het vliegveld, en de Heer Carrié, Chef van het Protocol, wist ons mede te delen, dat wanneer de Prinses terug zou komen, Zij zich zeker even met de leden van deze kleine, maar zeer vaderlandslievende kolonie zou onderhouden.

De films voor het volk Der Nederlanden.

Gedurende deze wachttijd, kon uw verslaggever zich gezellig onderhouden met een detective, behorend tot de persoonlijke lijfwacht van de Prinses. Hij is een enthousiast filmer en hij heeft al enige duizenden voet film gemaakt sinds de tragische overtocht naar Engeland. „Wij zijn beiden met de Prinses overgestoken, mijn collega en ik. En u begrijpt wel, dat sindsdien is er heel wat geweest, wat ik heb kunnen filmen. De „kinderen" (de Prinsesjes) zijn er dol op die films te zien. En ook de anderen, de volwassenen, vinden het erg leuk en wij hebben er al heel wat mensen een mooie avond mede bereid: Irene was er een baby op in den beginne, maar nu is ze al zo wat een schoolmeisje. En nu is er een Margriet: je krijgt zo een hele verloop van hun leven. Den Prins heb ik ook een paar keer gefilmd en later zullen zij er in Nederland gek op zijn, te zien hoe de „kinderen" zijn opgegroeid."

Daar kunt u zeker van zijn. Het is op zichzelf al zo vreemd onze eigen Prinses daar in deze tropische hitte mede te maken, en het is je zo heel erg bewust, dat wij toch wel erg ver verwijderd zijn van ons Nederland en dat wij aan de andere kant wel heel erg bevoorrecht zijn, dat wij hier de Prinses mogen en kunnen zien, dat wij hier allen in veiligheid zijn. Maar het feit, dat de Prinses hier is, dat de „kinderen" in den vreemde opgroeien, dat iemand films moet maken om die later aan het Nederlandse volk te laten zien —, dat alles doet ons wel heel erg aan Nederland denken en aan al de ellende, die daar wordt geleden en het jeukt je toch wel in je vuisten om hier werkloos te zijn en niets, maar dan ook helemaal niets te mogen en kunnen doen om die Nazies eruit te gooien.

En gedurende dit gesprek over de „kinderen", voelden wij allebei, dat wij allemaal Nederlanders zijn, de detective, de pianist-journalist en, ja en juist de Prinses. En iets heel warms is er plotseling in je binnenste. En zoeits als een prop in je keel en je kijkt uit, of de Prinses maar niet gauw terug zal komen.

Weldra is Prinses Juliana terug, en nu stelt de Heer Burgers alle Nederlanders en hun echtgenoten aan Haar voor. Al die Nederlanders, die ook ver van „thuis" zijn, zoals de Prinses en de „kinderen".

„.......mompelend".

Voor uw verslaggever was het een buitengewoon moment, toen hij door Minister Lescot nogmaals extra werd voorgesteld. Juist door Minister Lescot, die heeft weten te maken, dat Haïti voor uw verslaggever een tweede vaderland is geworden, en toen hij de stevige, gezonde warme handdruk van zijn (ja, onze) Prinses voelde, was het uw verslaggever onmogelijk iets anders dan een paar onverstaanbare woorden te mompelen. Want toen ging alles door zijn hoofd: Nederland, de uitwijking, de oorlog, de oorlog, die wij nu aan het winnen zijn, het geluk in een land te mogen wonen, dat alle begrippen van gastvrijheid, ondanks slechte ervaringen, weet te huldigen, begrippen van gastvrijheid door het Huis van Oranje door de eeuwen heen als hoogste vaderlands bezit gehuldigd en waarop wij allen, nu Prinses en Prinsesjes, hoog en nederig, overal ter wereld verspreid, aangewezen zijn.

Wat uw verslaggever had willen zeggen tegen de Prinses, was zo heel veel. Vooral hoopte hij, dat de Prinses zou weten, dat Zij hier in dit hoekje van de tropen op een grondgebied is, waar Zij omringd is door ware vrienden, door mensen, die allen van harte geloven in de uiteindelijke zege van het Goede over het Boze.

Dat deze gedachten niet alleen bij uw Nederlandsen verslagger opkwamen werd hem nadien ook door Minister Gérard Lescot bewezen. „Het is bijna iets bovennatuurlijks", zeide Zijne Excellentie, „deze uitstraling van uw Prinses. Ik begrijp nu nog meer dan ooit, waarom uw volk zo gehecht is aan het Huis van Oranje. Uw Prinses, door Haar buitengewone eenvoud, door Haar sympathieke manier van spreken, doet een gevoel in mij opkomen, dat ik zelf — niet Haar onderdaan —, bereid zou zijn mijn leven voor Haar te geven."

Wij hopen, dat de Prinses op Haar doorreis terug naar de „kinderen" even langer in de Republiek Haïti zal willen verwijlen.

Dit laatste schijnt niet geheel en al onmogelijk te zijn, naar wij zo juist vernomen hebben. Wij hebben de Prinses natuurlijk niet vast kunnen houden, maar Zij heeft beloofd weer hier terug te komen en misschien een paar uur langer te blijven.

Nu is de Prinses weer verder, wanneer dit artikel verschijnt, is Zij waarschijnlijk reeds in Suriname. En overal, waar Zij verschijnt, zal het gaan, zoals het uwen verslagger is gegaan, overal zal Zij, door Haar beminnelijke persoonlijkheid, door het feit tegenwoordig te zijn, de onverbrekelijke banden tussen Oranje en Nederland zo mogelijk, nog hechter maken.

Naschrift: Een alleraardigste attentie was der Prinses door den Heer Kalmar van het restaurant „Kalmar" hier ter stede bereid. De Heer Kalmar, die ook in Nederland verscheidene restaurants heeft geleid, levert de lunch aan de K.L.M., maar voor de Prinses heeft hij het menu in het Nederlands laten drukken: en het moet Hare Koninklijke Hoogheid wel zeer hebben gefrappeerd, plotseling in het vliegtuig, dat Haar voor de eerste maal door een tropisch klimaat voert, het volgend, echt Nederlands menu te hebben gevonden: Koude bouillon; koude gegarneerde kalkoen, met verse groenten en aardappelsla; Weense chocolade taart met slagroom en — een kleintje koffie.

PRINSES JULIANA PASSEERT HAITI.

Ook op de terugweg heeft Hare Koninklijke Hoogheid de Republiek Haïti aangedaan. Hare Koninklijke Hoogheid werd ontvangen door Zijne Excellentie Dr. Elie Lescot, President der Republiek, die der Prinses te Zijnen paleize aan het Champ de Mars te Port-au-Prince een cocktail-partij aanbood. Hierbij waren ook tegenwoordig de Heer Robert Stark, Consul-Generaal der Nederlanden te Port-au-Prince, met zijn dochter, en de Heer Herman Burgers, directeur van de Firma E. & G. Martijn aldaar en als zodanig agent der K.L.M., met Mevrouw Burgers.

Na de cocktail zat Hare Koninklijke Hoogheid aan een noenmaal, hetwelk Haar eveneens door den President der Republiek was bereid in de Manoir des Lauriers.

De G.P.D. meldt:

Uit particuliere bron wordt vernomen, dat Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana uit Suriname is vertrokken en op weg is naar Canada. Enig telegrafisch bericht hierover heeft ons echter van de G.P.D. in Suriname noch van Aneta bereikt. Aangenomen mag worden, dat de censuur, met het oog op de veiligheid van Hare Koninklijke Hoogheid verbiedt berichten omtrent het reizen van de Prinses telegrafisch bekend te maken. Dit was ook het geval ten aanzien van Prinses Juliana naar Suriname.

[Dit is tevens een antwoord op wat wij gisteren schreven — Red.]

Curaçao.

VOOR TSJECHOSLOWAKIJE.

Wij vernemen, dat het plaatselijk Comité ter herdenking van de 25e Onafhankelijkheidsdag van Tsjechoslowakije de som van ongeveer f 8250. heeft afgedragen aan het Tsjechoslowaakse Rode Kruis ter leniging in de behoeften der bevolking na de bevrijding.

PAN AMERICAN AIRWAYS NAAR CURAÇAO.

Zijne Excellentie de Gouverneur heeft de beschikking getekend krachtens welke aan de Pan American Airways concessie wordt verleend het Staatsdeel Curaçao in haar dienst op te nemen.

De text der beschikking luidt als volgt:

Gelezen:

de brief van de Pan American Airways Incorporated van 28 Juni 1943, hiertoe strekkende, dat haar vergunning zal worden verleend om op het eiland Curaçao te mogen landen met toestellen, welke voor vervoer op de lijn Miami—La Guaira en terug worden gebezigd:

Gelet op:

artikel 29 der Wet op de Staats-inrichting van Curaçao:

Gehoord:

de Raad van Bestuur;

Overwegende:

dat het verzoek voor inwilliging vatbaar is voorgekomen onder de navolgende voorwaarden en bedingen:

Heeft goedgevonden te bepalen: Aan de Pan American Airways Incorporated vergunning te verlenen om op het eiland Curaçao op een door het Gouvernement van Curaçao te bepalen plaats van het vliegveld Hato met toestellen, welke voor vervoer op de lijn Miami — Camaguey — Port-au-Prince — Cuidad Trujillo — La Guaira en terug worden gebezigd, te landen en zulks onder de navolgende voorwaarden en bepalingen:

1o. Maximaal drie landingen per week zullen zijn toegestaan, zulks in iedere richting van voormelde luchtlijn, omvattend het recht om weer op te stijgen en om passagiers en luchtpost, al of niet expresse verzonden, op te nemen en uit te laden, onderscheidenlijk af te leveren;

2o. De vergunning wordt verleend voor een tijdperk van zes maanden van de dag dezer beschikking af en kan telkens onder daarbij door het Gouvernement van Curaçao te bepalen voorwaarden en bedingen voor termijnen van drie maanden worden verlengd.

3o. De vergunning wordt verleend onder de uitdrukkelijke voorwaarde, dat de Pan American Airways Incorporated het Gouvernement van Curaçao waarborgt om voorrang „priority" te verlenen ten behoeve van door het Gouvernement van Curaçao aan te wijzen passagiers, doch alleen ten laste van passagiers, die van Curaçao uit zouden vertrekken.

5o. Alle tarieven van de Pan American Airways Incorporated betreffende de vervoer van, via en naar Curaçao betreffende verbindingen die tevens door de N.V. Koninklijke Luchtvaart Maatschappij, gevestigd op Curaçao, worden gevlogen, behoeven alvorens van kracht te worden de voorafgaande goedkeuring van het Gouvernement van Curaçao.

5o. Het Gouvernement van Curaçao zal er voor zorg dragen, dat aan de Pan American Airways Incorporated al die radioverbindingsfaciliteiten zullen worden verleend als voor de veiligheid van de dienst en in het belang van het verkeer nuttig en noodzakelijk zullen zijn, zulks tegen een door hetzelve vast te stellen vergoeding. De omvang dezer verstrekking en de uitwerking van verdere détails zal tussen een door het Gouvernement van Curaçao en de Pan American Airways Incorporated elk aan te wijzen technisch gescholds vertegenwoordiger worden geregeld. Mocht overeenstemming tussen hen niet worden bereikt, dan zal door het Gouvernement van Curaçao een derde worden benoemd, wiens beslissing bindend is, ten aanzien van de vorenbedoelde omvang.

6o. Het Gouvernement van Curaçao laat, onder de gewone omtrent toelating geldende bepalingen, gedurende de duur dezer concessie technisch personeel in dienst van de Pan American Airways Incorporated op Curaçao toe.

7o. Aan de Pan American Airways Incorporated wordt de tijdelijke invoer van die werktuigen en materialen toegestaan, die nodig zullen zijn ten behoeve van haar vliegdienst op Hato, uiteraard overigens onder de op dit stuk bestaande wettelijke bepalingen.

8o. Het Gouvernement van Curaçao zal onder nader overeen te komen voorwaarden en bedingen aan de Pan American Airways Incorporated een plaatsruimte op Hato verhuren, als nodig is om kantoor te kunnen houden met loketdienst voor het publiek.

9o. De Pan American Airways Incorporated verbindt zich er zorg voor te dragen, dat op de vliegvelden, waar zij diensten verleent aan vliegtuigen van de N.V. Koninklijke Luchtvaart Maatschappij of als agente voor haar optreedt deze dienstverlening even goed zal zijn als de gelijksoortige, welke op het vliegveld Hato aan haar zullen worden verleend.

10o. Vliegtuigbestuurders en vliegtuigen der Pan American Airways Incorporated, die voldoen aan de daarvoor door de Amerikaanse autoriteiten gestelde bepalingen, zullen niet aan enig verder onderzoek van de zijde van het Gouvernement van Curaçao worden onderworpen.

11o. Deze concessie, verleend aan de Pan American Airways Incorporated, is niet overdraagbaar.

NEDERLAND.

JONGENS VAN JAN DE WIT.

Twee acht en twintigjarige Nederlanders, die in Australische leger bij El Alamein vochten, zijn nu vlieger bij de Nederlands Indische luchtmacht in Australië. Het zijn F. Teisink en L. Snoeck, die als leden van de Nederlandse Koopvaardijvloot drie maanden voor het uitbreken van de oorlog in Australië kwamen. Toen de invasie van Nederland geschiedde, namen zij onmiddellijk dienst bij de Australische weermacht en zij gingen met de 9e divisie naar El Alamein. Na hun terugkeer vroegen zij ontslag om te gaan dienen bij het Nederlands Indische Luchtwapen, waar zij nu tot de beste vliegers behoren.

SLECHTE GEZONDHEID OF SABOTAGE.

Het absenteïsme in de oorlogsindustrieën in Nederland heeft zodanige afmetingen aangenomen, dat de Duitsers drastische veranderingen in de ziekte-verzekeringsbepalingen hebben aangebracht. De voorwaarden nodig voor het verkrijgen van uitkeringen zijn zeer verzwaard en de uitkeringen zelven zijn zeer verminderd en verlaagd.

ALLERLAATSTE NIEUWS.

— **Volgens het DNB** heeft Goering een toespraak van twee uren gehouden over de defensies van de staat. Het agentschap zeide niet wanneer de redevoering gehouden werd.

— **In de nacht van Dinsdag** was het doel van de Wellingtonbommenwerpers der Royal Airforce in Brits-Indië het vliegveld te Heho in Birma. Er werden verschillende voltreffers geplaatst. Te Mandalay werden 3 stoomboten aan de waterkant getroffen en treffers werden geplaatst op verscheidene andere riviervaartuigen bij vluchten over het gebied van de Jagers-baai. De vijandelijke stellingen in het gebied van de Tsjin-heuvels werden aangevallen door duikbommenwerpers en de doelen werden goed gedekt door bomontploffingen.

— **Radio-Vichy** meldde de dood van Generaal Debeney, Bevelhebber van het Franse 1e leger in Wereldoorlog I en vroeger lid van de Franse Oorlogsraad. Men zeide, dat hij overleed aan de verwondingen welke hij twee maanden geleden opliep toen Franse „terroristen" een tijdbom legden in zijn auto.

— **De Britse Minister** van Staat Richard Law, zeide in het Lagerhuis, dat de Geallieerden Badoglio hebben gevraagd om Generaal Mario Roatta van zijn post te ontheffen na onderzoek van klachten tegen hem. Hij zeide, dat thans „het geval van Generaal Vittorio Ambrosio wordt onderzocht" door Eisenhower. Beide Generaals werden door de Joegoslaven beschuldigd van oorlogsmisdaden.

— **Het Hongaarse** Telegraafagentschap zeide, dat Duitse en Croatische troepen de Joegoslavische partijgenoten verdreven hebben uit een plaats ten Oosten van Varasdin. Hieraan werd echter toegevoegd, dat „bij hun terugtrekking" de partijgenoten Koprivnica veroverden, op 15 kilometer ten Zuid-Oosten van de Hongaarse grensstad Gyekenyes.

De Duitsers gaven nieuwe terugtrekkingen toe ten Noord-Westen van Kiev voor superieure Russische strijdkrachten, die trekken over de eerste sneeuwlaag van de Westelijke Oekraïne in de richting der Poolse en Roemeense grenzen. Men bevindt zich al binnen 90 kilometer van de belangrijke spoorwegstad Korosten.

Bezoek uit Suriname.

Ds. J. Raillard, Praeses van Evangelische Broedergemeente in Suriname, op het ogenblik hier.

Met het vliegtuig van Maandag uit Suriname arriveerde hier Ds. J. Raillard, Praeses der Evangelische Broedergemeente in Suriname. Op het vliegveld Hato waren ter verwelkoming aanwezig de predikanten Ds. J. Mietes, Ds. H. W. Kroeze en Ds. H. W. Eldermans. Voorts waren er Mevrouw Donker-Philipszoon en de Heren A. Breedveld, G. Sedney, C. Diesbergen en J. Kegge.

Ds. Raillard, die verblijf houdt in het Park Hotel, deelde ons in een vraaggesprek, dat hij ons terstond toestond, mede, dat het doel van zijn bezoek aan Curaçao is om hier de leden van de Broedergemeente op te zoeken en zich op de hoogte te stellen van hun geestelijk welzijn.

Waarschijnlijk zal de Predikant hier enkele diensten houden in de verschillende Protestantse kerken.

Het verblijf op Curaçao zal ongeveer vier weken duren; tot zijn spijt kan Ds. Raillard het gebiedsdeel Aruba niet bezoeken, zeide hij.

Wij vroegen Ds. Raillard, die lid is van het Comité Christelijke Kerken in Suriname, naar de werkzaamheden daarvan en hij deelde ons mede, dat dit Comité vooral zijn werkzaamheden heeft gevoerd tegen de zedenverwildering in Suriname. Men poogt de jeugd op het goede pad te brengen en te houden, waartoe vanzelfsprekend in de eerste plaats de hulp der ouders nodig is. De jeugd in Suriname heeft zich de laatste tijd nogal schuldig gemaakt aan baldadigheden, hetgeen enigszins wel te wijten is aan de huidige abnormale toestand. Men organiseerde ware terreurbenden, die vooral 's nachts mensen op straat overvielen.

Onlangs greep het Bestuur krachtig in en met behulp van de Schutters werd een razzia gehouden door geheel Paramaribo, waarbij een 150-tal personen werd ingerekend. Deze zijn naar twee opvoedingshuizen gebracht, waar men de kans krijgt om weer fatsoenlijke mensen in de maatschappij te worden.

Na deze razzia is er wel een verbetering in de toestand te bespeuren, zo deelde de Dominee ons mede.

Met Pater Stephanus M. Kuypers C.ss.R., Provicarius Apostolicus van Suriname, die in September met Pater Wilhelmus Alhbrinck C.ss.R. een bezoek bracht aan Curaçao, heeft Ds. Raillard nog een bespreking gehad vóór zijn komst. De Provicarius vertelde hem van Curaçao en nu zal de Dominee zich persoonlijk vergewissen van het welzijn der Surinamers hier en in het biezonder van de Surinaamse Herrnhutters.

„De ontvangst van de Prinses in Suriname is werkelijk geestdriftig te noemen", zo zeide Ds. Raillard. „Ik moest Maandagmorgen vertrekken zodat ik niet Haar vertrek heb kunnen meemaken, maar ik kan u zeggen, dat de bevolking werkelijk enthousiast was." Er zijn parades en betogingen gehouden. Er is feest gevierd......

De Evangelische Broedergemeente of Herrnhuttergemeente ondernam in Suriname vestigingspogingen in 1735 en 1754. De gemeente heeft veel en goed zendingswerk verricht: onder de slaven en bosnegers, onder de Javanen, Brits-Indiërs, Indianen. De Boslandzending kon in 1890 zelfs worden overgelaten aan inlandse helpers onder Europese leiding. Aan de Coppename en Saramacca zijn bijna alle Bosnegers gekerstend; aan de overige rivieren 10 à 25%.

De gemeente streeft naar zelfstandig bestaan als Surinaamse Volkskerk met Nederlands karakter, waarin echter het oude Herrnhutterdoel, van levende gemeente te zijn, wordt behouden. Deze zelfstandigheid werd reeds grotendeels bereikt door de instelling van een Inlands-Europese synode (1911) en de omvorming van het Zeister Zendingshulpgenootschap tot een zelfstandig genootschap (1927-1928).

De gemeente heeft ongeveer 400 zendelingen en helpers met echtgenoten, waarvan ongeveer één-tiende bestaat uit buitenlanders. Men heeft ongeveer 50 scholen, waaronder een Theologische school. Het aantal gedoopten en catechumenen bedraagt ongeveer 30.000.

Churchill over de oorlog.

Meest bloedige strijd in 1944.

In het afgelopen jaar behaalden wij een onafgebroken reeks overwinningen.

Als volgt luidt de redevoering, welke Premier Winston Churchill van Groot Britannië gisteren hield bij een noenmaal in het Mansion House te Londen, ter gelegenheid van de installering van den nieuwen Lord Mayor Sir Frank Newson Smith:

„In November 1940 toen wij geheel alleen waren temidden van de bestoking, had ik de gelegenheid aan de landen, welke door de Duitsers onder de voet gelopen waren, onze Britse belofte te herhalen, dat wij nooit de strijd zouden staken voordat elk van het nazie-juk was bevrijd. Ik zie geen reden om die verklaring vandaag te wijzigen. In 1941 gaf ik de plechtige waarschuwing aan de Japanse Regering, dat ingeval zij in oorlog ging met de Verenigde Staten, wij haar ogenblikkelijk de oorlog zouden verklaren. Wel, dat is al gedaan (Gelach).

Het vorig jaar, in 1942, achtte ik het goed om te zeggen, dat ik het niet als deel van mijn plicht beschouwde om het Britse Imperium te liquideren. Ik verberg niet voor u dat ik vandaag nog derzelfde mening ben toegedaan. Sedert wij het laatst hier bijeenkwamen hebben wij en onze bondgenoten een jaar gehad van bijna onafgebroken overwinningen in elk gebied en aan elk front.

De legers van Groot Britannië, de Dominions en de Verenigde Staten hebben Afrika van den vijand gezuiverd. Samen hebben de Britse en Noordamerikaanse strijdkrachten Sicilië, Sardinië en Corsica alsook éénderde van Italië veroverd. Wij hebben de rug gebroken van de duikbotenoorlog, welke eens ons grootste gevaar scheen. Wij hebben verpletterende schade toegebracht en brengen nog steeds verpletterende schade toe aan de Duitse steden, welke de centra zijn van de munitie-productie en dit heeft afbreuk gedaan aan de Duitse oorlogsinspanning en het Duitse moreel. Samen met andere slagen zou dit wel eens de voorloper kunnen zijn van beslissende gebeurtenissen in de Europese strijd.

In al deze verrichtingen te land, ter zee en in de lucht heeft Groot Britannië de eer gehad het grootste aandeel te hebben en de duurste prijs te betalen.

In de Stille Oceaan waar de hoofdstrijdkrachten der Verenigde Staten gebruikt worden en waar de Noordamerikanen, Australiërs en Nieuw Zeelanders samen vechten onder de inspirerende leiding van Generaal MacArthur, zijn vele schitterende krijgsverrichtingen gemeld en is de kracht van Japan gestadig en meedogenloos verzwakt. Maar ik bevestig inderdaad en ben blij te verkondigen, dat de voornaamste gebeurtenis in dit beroemde jaar de glorierijke opmars van het Russische leger is geweest van de Wolga in Westelijke richting over de Dnjepr waardoor — gelijk Maarschalk Stalin gezegd heeft — twee-derden van het bezette Russische gebied van den vuigen indringer bevrijd zijn.

Hierbij hebben de Russische Sovjetlegers diepe en ijselijke wonden toegebracht aan het gehele leven en de bouw van de Duitse militaire macht. Die monsterlijke Juggernaut van Duitse macht en tyrannie is geslagen en gebroken, en heeft in de gevechten en manoeuvres het onderspit moeten delven voor de Russische moed, de legerleiding en wetenschap; en zij is geslagen in zulke mate, dat deze zou kunnen blijken dodelijk te zijn: Wij en onze Noordamerikaanse bondgenoten hebben ons best gedaan en doen dit nog om onze strijdkrachten over zee en oceaan te voeren in de strijd tegen den vijand en ik acht de Engels-Noordamerikaanse lucht-aanval op Europa een der voornaamste oorzaken van de steeds grotere rampspoeden van het Hitler-regime. Doch men moet nooit vergeten, dat er niets in de gehele wereld was en ook niet gedurende verschillende jaren had kunnen worden gevormd, dat de slag zou kunnen toebrengen, welke Rusland heeft toegebracht of de verliezen zou kunnen overleven, welke Rusland heeft geleden.

Hier in de stad Londen groeten wij bij deze bijeenkomst de Sovjet-legers en Maarschalk Stalin. Mijnheer Lord Mayor. Wij zijn allen opgemonterd door het resultaat van de Moskou-conferentie, waarnaar gij in uw rede refereert en wij zien uit naar de terugkeer in de loop van de volgende week of zo van onzen Secretaris van Buitenlandse Zaken van zijn uiterst geslaagde zending.

Er is geen twijfel aan, dat de volledige en openhartige bespreking tussen de drie ministers van buitenlandse zaken, de Heer Molotov, de Heer Eden en die stoutmoedige Amerikaanse Arend, de Heer Hull, die ver vloog op sterke vleugels, ten gevolge heeft gehad dat onze Russische vrienden voelen als nooit tevoren dat het de oprechte wens is van de Britse en Amerikaanse landen om deze oorlog met hen te voeren tot het einde in een trouwe alliantie en om later met hen te werken op een basis van wederzijdse waardering en kameraadschap ter herziening en herstelling van deze gekwelde en verwarde wereld.

Ik heb de hoop niet opgegeven, dat vroeg of laat het mogelijk zal zijn voor de hoofden van de drie regeringen om elkaar te ontmoeten omdat al mijn ondervinding in deze oorlog aangetoond heeft, dat vriendschappelijke en vertrouwelijke persoonlijke contacten tussen de verantwoordelijke leiders de beste grondslag vormen voor alle plannen, hetzij voor oorlog of voor vrede.

In ons grote bondgenootschap van 33 staten of regeringen, welke de Verenigde Landen vormen, pogen wij zoveel mogelijk door correspondentie en overleg de harmonie en vertrouwelijkheid te bewaren en een eensgezind optreden te bewerkstelligen. U zult zich wel kunnen voorstellen dat het niet mogelijk is met elk lid te onderhandelen over de détails van alle militaire bewegingen of plannen.

Deze moeten beperkt blijven tot zo min mogelijk personen. De hoge doelen, welke wij ons gesteld hebben, werden eerst omschreven in het Atlantisch Handvest en thans hebben wij in Moskou een belangrijke viermogendheden-overeenkomst gepubliceerd, welke de vestiging van de toekomstige wereldvrede beoogt als de stormen voorbij zijn.

Er zijn vandaag velen in onze gedachten. **Wij hopen, dat Frankrijk zal herrijzen tot zijn ware grootte en een waardig aandeel zal hebben in het tot stand brengen van de vooruitgang van Europa en de wereld. Ik verheug mij in elke versterking en consolidering van het Franse Nationale Comité te Algiers en ik verheug mij ook in de toenemende macht van de Franse legers, welke in Noord-Afrika opnieuw worden gevormd en bewapend en spoedig hun aandeel zullen hebben in de bevrijding van het Franse grondgebied van de meest gehate vormen van menselijke knechtschap.**

Het Franse Nationale Comité is niet de eigenaar, doch de beheerder van Frankrijks rechten. Deze moeten teruggegeven worden aan de Franse natie wanneer de vrijheid bereikt is, omdat het slechts op de wil is van een volk, vrij tot uiting gebracht onder omstandigheden van betrekkelijke kalmte, dat in Frankrijk als in elk der onderworpen landen enige blijvende structuur kan worden opgezet.

Vele mensen praten alsof het einde van de oorlog in Europa nabij is. Ik hoop werkelijk, dat zij gelijk hebben.

Zeker is, dat met elke voorbijgaande maand van deze verwoestende krijg de menselijke gemeenschap in grotere diepten van meer arbeid en zwaardere lasten van herstel wordt gevoerd. **Wij zouden echter dwaas en laakbaar zijn indien wij onze plannen en werkzaamheden zouden baseren op het vooruitzicht van een spoedige instorting in Duitsland.** Er schuilt gevaar in alles dat de gedachten en inspanningen van een der Geallieerde landen zou afleiden van de allesoverheersende taak, welke voor ons ligt: namelijk die om de dodelijke vijanden en tyrannen, die op zó weinig na de gehele wereld aan hun overheersing hebben onderworpen, terneer te slaan in stof en puin.

Ik zelf ga uit van de onderstelling, dat de campagne van 1944 in Europa ernstiger zal zijn en voor de Westelijke Geallieerden kostbaarder in mensenlevens dan welke wij tot nu toe ook gevoerd hebben. En wij moeten ons alleen schrap zetten voor die taak en elke zenuw inspannen ter succesrijke volbrenging ervan.

Dit is geen tijd voor verpozing of gedachten over de geneugten van de vrede en de overwinning. Hitler heeft nog 400 divisies onder zijn bevel of toezicht.

Hij heeft een partij-politiemacht, welke hem een greep geeft op het zieltogende en geregimenteerde volk van Duitsland, onvergelijkelijk sterker dan alles wat wijlen den Keizer ter beschikking stond.

Onder dit verfoeilijke nazie-systeem verraden kinderen nog hun onderwijzers en alzo aan de politie elke onvoorzichtige opmerking, die hun vaders om moeders mochten hebben gebezigd in hun tegenwoordigheid.

Hitler en zijn schuldige handlangers weten dat hun leven op het spel staat en zij zullen zeker geen extra risico lopen door anderen te laten vechten tot het bittere einde. De Duitse troepen hebben overal waar zij gevonden werden gevochten met grote ervarenheid. De moeilijkheden van grote slagen liggen voor ons. **Wij kunnen bovendien niet de mogelijkheid uitsluiten, dat nieuwe vormen van aanvallen op dit eiland zullen worden gedaan.** Wij hebben maandenlang waakzaam uitgezien en naar elk teken van voorbe-

(Vervolg op pagina 4).

Kan men radio-luisteraars „peilen?"

Indertijd publiceerden wij een „Aneta"-bericht, waarin Radio-Oranje de luisteraars in ons land, die hun ontvangtoestel niet afgeleverd hebben, doch clandestien blijven gebruiken, geruststelde. De Duitsers in ons land beweren namelijk, dat zij dergelijke ontvang-toestellen kunnen en wel zullen „peilen". Radio-Oranje beweerde: dat gaat niet.

Van onze lezers-kring uit bereikten ons protesten, die zeiden: „Het gaat wel". Het Argentijnse blad „Nederland" besloot toen een expert te raadplegen, en de Heer G. H. van Spankeren, van Philips, was zo vriendelijk, daar in te treden; hij schreef als volgt:

Gaarne gevolg gevende aan uw verzoek, doe ik u hierover toekomen een kleine uiteenzetting over de mogelijkheden, dat de Duitsers door middel van peil-inrichtingen onze landgenoten, die naar b.v. Radio-Oranje luisteren, zullen betrappen.

1o. Welke ontvangers stralen en welke niet?

Alle moderne ontvangtoestellen (superheterodyne's), die niet speciaal stralingsvrij geconstrueerd zijn, veroorzaken een straling, die min of meer sterk is naar gelang de constructie en de gebruikte antenne- en aardaansluiting.

In het algemeen kan men zeggen, dat aparaten met hoogfrequentversterking meer stralingvrij zijn dan die zonder hoogfrequentversterking.

Eerstgenoemde apparaten zijn bovendien gevoeliger en hebben dus voor een bepaald ontvangst-resultaat aan een kleinere antenne genoeg. Een kleinere antenne straalt minder uit.

Hier zijn dus twee redenen waarom apparaten met hoogfrequent versterker de voorkeur verdienen.

Ik herinner mij, dat Philips in Eindhoven voor Nederlands Oost-Indië speciale stralingvrije apparaten construeerde, want daar waren zeer strenge eisen gesteld door het Gouvernement om storing tussen de ontvangers onderling te voorkomen, in verband met de daar heersende ontvangstomstandigheden. Maar ik geloof niet, dat er van deze apparaten in Nederland veel verkocht zijn.

In Eindhoven zijn ook vele jaren lang de zg. „superinductantie"-apparaten gemaakt (ik geloof tot 1935), die absoluut niet stralen. Van dit type waren er nog veel in gebruik tot vlak voor de oorlog op lange golf. Deze apparaten zijn evenwel voor moderne kortegolfontvangst niet geschikt. Op middengolf laat de selectiviteit te wensen over wegens het grote aantal stations, dat tegenwoordig in de lucht is.

Men kan aannemen, dat de zeer antieke teruggekoppelde genererende ontvangers verdwenen zijn. Die straalden hevig als ze slecht bediend werden.

2o. Welke middelen en condities zijn nodig om stralende ontvangers te peilen?

Het is niet moeilijk te zeggen hoever deze straling van ontvangers het aan de Duitsers practisch mogelijk maakt om de luisteraar door middel van peilingsapparaten op te sporen. Dat is afhankelijk van de hoedanigheid van die peilingsapparaten; als die goed zijn moet het theoretisch mogelijk zijn om een luisteraar, die zich binnen een kring van enige kilometers bevindt, te peilen.

Maar nu is het grappig, dat ook hier een gezamenlijk en eensgezind handelen het de Duitsers moeilijk maakt, want natuurlijk luisteren alle Nederlanders op een bepaald moment naar hetzelfde station (Radio-Oranje b.v.). Als nu in een bepaalde zone b. v. 10 ontvangers werken, die dezelfde midden-frequentie*) gebruiken, dan stralen, die 10 ontvangers op dezelfde frequentie uit en is het dus voor die peil-inrichting onmogelijk onderscheid te maken, op grond van frequentie-verschil, tussen de 10 stralende ontvangers.

Om de plaats vast te stellen van een stralende ontvanger, zijn een minimum van twee peil-apparaten nodig. In dit geval zouden de 10 voornoemde ontvangers veroorzaken dat twee peil-inrichtingen tot 10x10=100 mogelijke plaatsen van stralende ontvangers registreren, terwijl er in werkelijkheid maar 10 zijn. In het geval van 20 ontvangers registreren ze 400 plaatsen.

Die peil-inrichtingen moeten dan ook nog gunstig opgesteld zijn, b.v. op een hoog gebouw of een toren, anders geven ze slechte resultaten. Dat betekent dat een niet-mobile installatie gebruikt moet worden, hetgeen de peilmogelijkheden, ook als er maar weinig ontvangers functioneren, zeer beperkt.

3o Conclusie.

De conclusie is m.i. dat alléén een alleenstaande luisteraar gesnapt kan worden als aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan en dan is het nog niet eenvoudig, als men niet met mobiele peilingsapparaten kan werken en die zouden op kortegolf in de bebouwde kom toch niet werken.

Er is dus maar een zeer kleine of geen kans, dat de Duitsers eens een luisteraar vangen door middel van peilinrichtingen. Op die luisteraar zouden ze dan zeker de strengste straf toepassen bijwijze van afschrikwekkend voorbeeld. Het is mijn overtuiging, dat als ze afschrikwekkende voorbeelden willen stellen, ze dat ook wel doen zonder eerst de hulp van peil-apparaten met expert-personeel in te roepen.

*) Nota: In de Superheterodyne apparaten wordt de ontvangen frequentie omgezet in een frequentie van bepaalde waarde, onverschillig welke waarde de ontvangen frequentie heeft. Deze frequentie wordt de „Middenfrequentie" genoemd en wordt in het verdere gedeelte van de ontvanger versterkt en verwerkt tot hoorbare (dan zijn lage) frequentie.

Deze middenfrequentie ligt dus tussen de ontvangen hoge frequentie en de hoorbare lage frequentie in. Vandaar de naam.

De waarde van de gebruikte middenfrequentie is gestandardiseerd op 3 of 4 verschillende waarden, naar gelang de klasse van het apparaat, of naar gelang de ontvangstcondities.

DWANGARBEIDERS JAUWEN HUN BEWAKERS UIT.

Tijdens een kort oponthoud in het station van Gent, van de trein, waarin zij naar Duitsland werden gebracht, hebben een duizendtal Belgische arbeiders, die door de Duitsers in de streken van Oostende en van Ieper werden aangehouden, de nazistische bewakers uitgejauwd, welke op het perron waren afgestapt teneinde de ontvluchtingen te beletten.

De gedeporteerden hebben verklaard, dat twee hunner erin geslaagd waren tussen Brugge en Gent door het venster te springen van hun wagon, waarvan de portieren op slot waren.

Al de arbeiders werden dezelfde morgen aangehouden, terwijl zij aan de arbeid waren. Daar zij onmiddellijk gedeporteerd werden, hadden zij geen voedsel, noch geld, noch bagage bij zich.

(Vervolg van pagina 3).

reiding tot zulk een aanval. Wat deze ook mogen zijn zullen zij zeker de grootste doeltreffendheid en toewijding vereisen van onze brandwacht en burgerwacht en ook een nieuw betoon van de standvastigheid en zielskracht waarvoor de Britse natie haar grote faam verkregen heeft.

Dit is geen tijd om te verslapen in onze voorzorgsmaatregelen of om onze schitterende hulpdiensten te ontmoedigen. Dit is geen tijd om de eenheid van het land te breken door allerlei politieke partijgeschillen. Dit is geen tijd voor personen, die practisch oorlogswerk te doen hebben om gemakkelijke dromen te koesteren over prachtige nieuwe werelden. Wij moeten onze zin van verhouding behouden zelfs bij het bespreken van incidenten in de procedure van sommige onzer jonge rechtbanken. Wij moeten geen ogenblik de wetenschap en bewustheid van de urgentie en de crisis verliezen, welke ons moeten blijven voortdrijven zelfs nu wij in het vijfde oorlogsjaar zijn. Wij moeten voortgaan met onverbiddelijke en onverslapte inspanning door elke minuut welke ons geschonken wordt.

Deze regering kwam bijeen met de enige politiek om de oorlog te voeren tot de overwinning behaald is. Wij kunnen of behoeven thans niet uit onze gedachten de overtuiging te banen, dat de overwinning zeker behaald zal worden en dat niet alleen Duitsland, maar ook Japan, waarmede het Britse Gemenebest en Imperium een onverzoenlijke twist heeft, tot de onvoorwaardelijke overgave zal worden gedwongen.

Wij behoeven dat niet uit onze gedachte te bannen, doch dat wil niet zeggen, dat onze oorlogstaak gedaan is. Er komen andere ontzaggelijke en practische dingen kijken bij wat genoemd wordt het winnen van de oorlog, zoals in vredestijd de plannen voor de oorlog en verdedigingsmaatregelen overal in gereedheid moeten liggen voor een noodtoestand. Alzo moeten wij in tijd van oorlog er zeker van zijn, dat geen verwarring of chaos volgt op de overwinning van onze legers of bij een spoedige onverwachte overgave van den vijand.

Thans beschouw ik het als een zeker deel van de plicht en verantwoordelijkheid van deze nationale regering om een groot en practisch plan gereed te hebben, teneinde er zeker van te zijn, dat in de jaren vlak na de oorlog er voedsel, werk en een woning voor allen zal zijn.

Geen leer, geen partij-doctrines of partij-vóóroordeel of bestaande belangen zullen in de weg staan van de eenvoudige plicht om vóór het einde van de oorlog te zorgen voor voedsel, werk en huisvesting. Er moet thans tijdens de oorlog voor gezorgd worden. Elk plan moet gereed gemaakt worden en in werking treden precies als wanneer bij het uitbreken van de oorlog de algemene mobilisatie wordt afgekondigd en de gevechtsplannen ten uitvoer moeten worden gebracht.

Aan dit verreikende werk wijdt Zijner Majesteits Regering thans al haar krachten, welke gespaard kunnen worden van de huidige strijd tegen den vijand. De politiek om oorlog te voeren voor de overwinning zou onvolledig zijn, indien niet vergezeld van de politiek van voedsel, werk en huisvesting in de periode volgende op de overwinning, voor de mannen en vrouwen van de strijdkrachten.

Ik beschouw dit uur als van groter hoop en roerender dan enig ander, waaroor wij gegaan zijn. **Het is redelijk om aan te nemen, dat, tenzij wij een ernstige fout begaan in de strategie, het jaar 1944 het hoogtepunt van de Europese krijg zal zien. Tenzij een gelukkiger gebeurtenis zich voordoet, waarop wij niet mogen rekenen, en de hand der Voorzienigheid geleid wordt door een overmatige genade, zal 1944 het grootste offer aan mensenlevens zien in de Britse en Noordamerikaanse legers en zullen slagen geleverd worden, welke veel groter en kostbaarder zullen zijn dan die van Waterloo of Gettysburg.**

Droefheid zal komen in vele huizen in het Verenigd Koninkrijk en in de grote Republiek der Verenigde Staten. De Britse en Noordamerikaanse mannen zullen — als ware wapenbroeders — opstaan tot de aanval en worstelen met hun dodelijken vijand. Dit jaar 1944 is ook het verkiezingsjaar in de Verenigde Staten. Dit is een vreemde samenloop van omstandigheden, doch ik ben er zeker van te spreken voor allen aan weerszijden van de Atlantische Oceaan, die hetzelfde bedoelen — en zij kunnen geteld worden in millioenentallen — wanneer ik zeg, dat de opperste plicht van ons allen, Britten en Noordamerikanen, is om de goede wil te bewaren, welke thans bestaat over de gehele Engels-sprekende wereld en alzo onze legers te helpen in hun grimmige en zware taak.

Als dingen gezegd worden in het ene of het andere land, welke prikkelend zijn, welke lomp, indiscreet of zelfs boosaardig en onwaar zijn, dan moet er geen boze repliek op volgen. Indien feiten gegeven moeten worden, laten zij dan gegeven worden zonder haat of bitterheid. Wij moeten onze geest ten volle geven aan de grote taak en dat is de gedachte, die moet overheersen bij al ons praten en doen.

Niet alleen het succes van deze vreselijke oorlog, doch ook het geluk van toekomstige geslachten is afhankelijk van het broederlijk samenleven van Groot-Britannië en de Verenigde Staten ongeacht hun beider afzonderlijke opvattingen en aanzien van een bredere wereld-structuur, welke zal worden gevestigd, teneinde aan de mensheid vrede en vrijheid te waarborgen" (Londen, (AP) 9.11).

Wij ontvingen.

La Prière de toutes les heures, door **Pierre Charles S. J.**, uitgegeven door **Desclée de Brouwer & Cie** te Rio de Janeiro, 432 blz.

Reeds meer dan 112.000 exemplaren van dit boek zijn door de wereld gegaan. In verschillende talen, o.a. in het Nederlands, het Engels, Hongaars, Spaans, Catalaans, Portugees en Duits, is het overgezet en nog immer loont het om een nieuwe uitgave ervan op stapel te zetten. Dit boek, dat thans door het bijhuis van de firma Desclée en Brouwer te Brugge in Rio de Janeiro wordt uitgegeven is een deel van de „Museum Lessianum", de bekende ascetische en mystieke reeks.

Het is en blijft een feit, dat er hier een groot gebrek aan meditatie-lectuur bestaat. Wat de Verenigde Staten op dit gebied produceren staat nog lang niet op het peil, dat in België en Nederland bereikt was. Maar men moet het er maar mee doen. Voor wie Frans kan lezen is thans dit boek een uitkomst, want het bevat drie reeksen elk van 33 meditaties, geheel uitgewerkt en beschreven op een fijnzinnige wijze, zoals wij dat allang niet meer gewend zijn. Men kan niet anders hopen, dan dat de uitgeverij van Desclée de Brouwer voortga met het herdrukken van deze mooie Belgische uitgaven, ook al is de uitvoeding dan wat minder, de prijs — van het onderhavige boek ons onbekend — zal wel navenant zijn.

WERELDNIEUWS

NIEUWS UIT BELGIË.

— Volgens uit bezet België ingekomen berichten, werden door Duitse deserteurs aanslagen gepleegd tegen banken, postkantoren en hoeven.

— Het saboteren van de Duitse reglementeringen gaat gepaard met het vernielen van de graanvoorraden en van de koolzaadoogst, die voor de Wehrmacht bestemd zijn.

Het nazistische blad „De Dag" van Antwerpen beklaagt zich over de omvang van de sabotage en valt de priesters aan, die weigeren die „daden van terrorisme" af te keuren.

— Het verzet tegen de verplichte arbeid en tegen de deportaties is bizonder groot in de provinciën Luik en Namen, waar de arbeiders, die door de Duitsers achtervolgd worden, zich in de bossen kunnen verschuilen.

Met het doel te trachten de vluchtelingen aan te houden, zenden de Duitsers vrachtwagens met soldaten naar de streken, waar zij veronderstellen, dat er patriotten verborgen zijn en organiseren er klopjachten. Somtijds ontstaan er gevechten tussen de groepen gewapende patriotten en de Duitse patrouilles. De afgezonderde patriotten, die zich niet overgeven bij de eerste aanmaning, worden onmiddellijk neergeschoten.

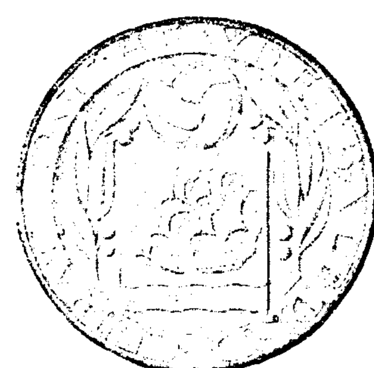
— Daar een gedeelte der spoorlijn door saboteurs losgeschroefd werd, is er te Couy-lez-Piéton (Henegouwen) een goederentrein uit Kortrijk, ontspoord. De locomotief is in de gracht langsheen het spoor gekanteld.

Te Chlin, op de lijn Bergen-Brussel, heeft een andere ontsporing plaats gehad, die door de saboteurs werd veroorzaakt.

Er gaat in België geen week meer voorbij zonder dat er zich verschillende voorvallen van dien aard voordoen. Alle nachten worden er op de spoorlijnen dozijnen bommen geplaatst en worden er dozijnen spoorstaven losgeschroefd, doch het toezicht der Duitsers is zo streng geworden, dat vele sabotagedaden ontdekt worden vooraleer zij hun uitwerking hebben.

— Te Ranst (provincie Antwerpen) werd het gemeentehuis door drie gemaskerde en gewapende onbekenden stormenderhand ingenomen; zij hebben de bedienden gedwongen hun de rantsoenzegels te overhandigen, die voor de bevolking bestemd waren.

— Te Brussel hebben de Duitsers 19 Belgische ambtenaren aangehouden, die door een hunner collega's werden verklikt. Deze ambtenaren zijn er van beschuldigd openlijk aan hun Engelsgezindheid uiting te hebben gegeven.

SPORT - RUBRIEK.

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Van Zondag, 7 November 1943:

A-Klasse:	Atlanta 1 — Transvaal 1	5—4.
Reserve-A-Klasse:	S.U.B.T. 2 — Jong Holland 2	1—1.
	(gestaakt 17 minuten vóór het einde wegens de duisternis).	
Juniores:	Jong Holland — S.U.B.T.	3—0.

WEDSTRIJDPROGRAMMA. STADION.

COMPETITIE A-KLASSE.

Zondag, 14 November 1943:	(geen wedstrijd in het Stadion)
Zondag, 21 November 1943:	Independiente 1 — Jong Curaçao 1 (Brakke)
Zondag, 5 December 1943:	S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1
Zaterdag, 13 November 1943:	Atlanta 1 — Jong Holland 1 (wedstrijd te eigen bate)

Zondag, 28 November 1943: KNOCK-OUT WEDSTRIJDEN VOOR ALLE B-KLASSERS, aanvang des morgens om 10 uur. Speeltijd der voorwedstrijden 40 minuten; finale om 2.50 uur, speeltijd 60 minuten. Verder zal om 4 uur worden gespeeld; wedstrijd CUR. ELFTAL 1931 — SUR. NED. ELFTAL. Aanvang 4 uur. Verdere gegevens zullen zoo spoedig mogelijk bekendgemaakt worden. De netto-opbrengst van dezen dag zal verdeeld worden onder de B-Klassers.

MUNDO NOBO.

Zondag 14 Nov. 1943.	B-klasse:	Caribe 1 — D.T.S 1 (Leers)
Zondag 21 Nov. 1943.		Caribe 1 — Be Quick 1 (Willems)
Zondag 5 December 1943:	**Res. A-Kl.**	Jong Curaçao 2 — Atlanta 2 (Taytelbaum)
Zondag 21 November 1943:	**Juniores:**	Caribe — Jong Holland (Jansen)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 14 Nov. 1943:	**B-klasse**	Be Quick 1 — Scherpenheuvel 1 (Manuel)
Zondag 5 December 1943:		Scherpenheuvel 1 — Veendam 1 (Ercol)

Aanvang der wedstrijden: voor de juniores des morgens om 10 uur. voor de A-Klasse, Reserve-A-Klasse, B-Klasse en Reserve-B-Klasse om 4 uur precies.

Het Bondsbestuur deelt het volgende mede:

Vermoedelijk zal de **laatste** wedstrijd voor de juniores-competitie worden gespeeld op 21 November 1943. Het ligt echter in de bedoeling verdere wedstrijden (b.v. serie-wedstrijden) voor de juniores te organiseeren. Aan de diverse vereenigingen wordt derhalve het verzoek gericht **per omgaande** mede te deelen, of zij met één of meer elftallen hieraan wenschen deel te nemen. Indien eenigszins mogelijk met **2** groepen en wel leeftijdsgrens tot en met 13 jaar en tot en met **16** jaar.

Mede op verzoek van diverse vereenigingen zullen **geen** wedstrijden meer worden gespeeld des Zondags, 2.15 uur n.m., zulks in verband met de warmte.

Inschrijvingen: P. P. Jansen, W. Simmons en A. A. Morales als gewone leden bij de C.R.K.S.V. „Jong Curaçao". J. Rooi als gewoon lid bij de S.V. „Atlanta".

Inschrijving: P. Limon en J. R. ter Haar bij de C.V.V. „Transvaal".

Rectificatie: In de Amigoe van 3 November 1943 stond vermeld: Zondag 14 Nov. 1943: **Reserve-A-Kl.** Be Quick 1 — Scherpenheuvel 1 hetgeen natuurlijk moet zijn: **B-Klasse.**

Attentie Heeren Scheidsrechters: Donderdag, 11 November 1943, des avonds om 8 uur precies, bijeenkomst van SCHEIDSRECHTERS in het R.K. Zeemanshuis, Klipstraat 49.

Aan **alle** vereenigingen, die aan de competitie deelnemen, wordt **nogmaals** het verzoek gericht, per omgaande mede te deelen, of, zij bereid zijn resp. of het mogelijk is voor hun spelers, ook op Zaterdagmiddag, om 4 uur n.m. te spelen. Voor het spelen op Zaterdagmiddag komen in aanmerking de Reserve-A-Klasse, B-Klasse en Reserve-B-Klasse. De wedstrijden voor de A-Klasse worden alleen op Zondag-middag, om 4 uur, gespeeld.

Wedstrijdformulieren, **ELFTALOPGAVEN,** alsmede mededeelingen omtrent mutaties in de ledenlijsten te adresseeren aan den Heer J. C. Viejou, Johan van Walbeeckplein 15.

Inzake de ELFTALOPGAVEN wordt nog speciaal verwezen naar art. 8, lid 3 van het Reglement Competitie-wedstrijden. De vereenigingen worden verzocht hieraan gevolg te geven, aangezien anders art. 8, lid 5, van toepassing is.

Het Bondsbestuur maakt hierbij **nogmaals** bekend, dat de publicatie van de Officieele Mededeelingen thans **EENMAAL PER WEEK** plaatsvindt en wel op WOENSDAG. Personen, die de Amigoe di Curaçao niet regelmatig ontvangen, worden verzocht dit aan het secretariaat van den C.V.B. mede te deelen.

Verder wordt medegedeeld, dat de **speciale** prijs van ƒ 1,— voor het abonnement op de Amigoe di Curaçao niet meer gehandhaafd kan worden wegens de huidige omstandigheden met de daaraan verbonden prijsstijgingen. De abonnementsprijs bedraagt thans ƒ 1,50 per maand. Zie voor deze laatste mededeelingen ook de Amigoe di Curaçao van 7 Juli 1943.

HET BESTUUR.